

EPSKA AVANTURA

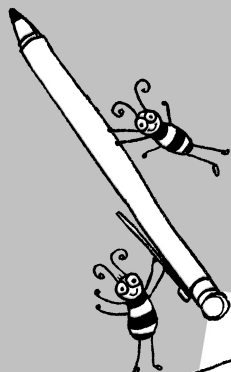
(tako nešto)

mala laguna

PREVOD
Zoran
Penevski

EPSKO
HVALA

Ova knjiga je
nastala zahvaljujući
EPSKOM timu koji je bio
STAJAN. POSEBNO sam

zahvalna Semu, 😊 Pitu,
✎ Endruu, 😊 Džejsonu, ✎ Brani i
SVIMA koji su pomogli da
moje knjige dođu do VAS,
fantastičnih čitalaca.

Voli vas

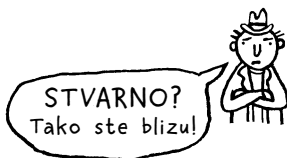
Liz xx 😊

Otkad su se moji baka i deka vratili sa putovanja oko SVETA, baš ih ČESTO viđam.

Uglavnom zato što su iznajmili stan koji je tu odmah iza ugla, i mislim da je to **BRILJANTNO!**

Tata nije toliko oduševljen.

Saznao sam mnogo toga o njima.

Ko bi rekô da **START** ljudi mogu da budu tako

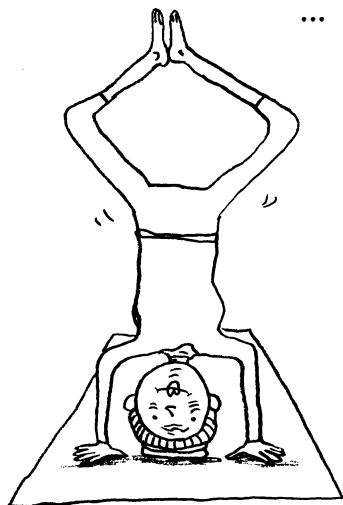
SAVITLJIVI?

Mama i ja smo svratili kod bake Pet i dede Džoa da vidimo kako su se smestili. Nismo očekivali da ćemo ih ugledati okrenute naglavačke - kako na podu...

1

... vežbaju **JOGU.**

kaže mi deda Džo
ukrstivši pa raširivši noge.

„Ovo je dobro da ostanete razgibani“, kaže baka
Pet održavajući ravnotežu dok dubi na glavi.

„Vidim da tebi uspeva!“,
slaže se mama.

„Što i ti ne vežbaš **JOGU**, mama?“, pitam je.

„Zato što radim druge stvari, na primer,
pazim na tebe“, uzvraća.

Pokazujem Smežurancima (to im je nadimak)
kako da istovremeno lupkaju po stomaku jednom
rukom i trljaju kosu drugom.

„Izgleda jednostavno, ali ako se ne koncentrišete, lako se zbunite.“
„Takva je i **JOGA**“, kaže deda Džo, ponovo ukrstivši noge.

Baki Pet je uspelo, ali deda Džo odustaje jer bi mu to **POKVARILO** frizuru.

Otkrio sam i da Smežuranci govore

ČETIRI

različita jezika.

„Vas dvoje ste **PUNI** iznenađenja!“, kaže mama jer ni ona to nije znala.

Kako se kaže **TI SI IDIOT** na **BILO** **KOM** jeziku koji Dilija ne razume?

To znanje bih mogao da isprobam i

lepo se

ZABAVIM.

Šta si rekao?

„Nekad mi se čini da Dilija ne razume ni naš jezik“, uzdahnula je mama. „Što ne naučiš nešto

LEPO da kažeš? Na primer: 'Ja volim svoju porodicu i srediću sobu' na španskom.“

Mama misli da je **SMĚŠNO**.

A onda je baka Pet izgovorila nešto što nismo razumeli.

Любовь и Мир. Paz y amor.

Deda nam je preveo i oboje su napravili znak SRCE ♥.

„To znači 'mir i ljubav' na ruskom i španskom.”

Uzvratio sam istom merom (znak srce, ne ono na ruskom i španskom).

Kad smo krenuli kući, baka me je pitala za bend.

„Kako se zove i ko je još u njemu?”

„Zove se

ZOMBIPSI!

U njemu smo

ja - očigledno - Derek

i moj drug

Norman,

sve dok

ne uzme   SLATKIŠE”,

odgovaram joj.

„**ZOMBIPSI!** SVIDA mi se

to ime! A podsetilo me je i na nešto što smo doneli iz Južne Afrike i što može da ti posluži. Još je spakovano, pa ćemo ti ga doneti kad se budemo videli sledeći put.”

BAŠ sam se obradovao tome.

ONDA je mama REKLA Smežurancima da **NE MORAJU** da nam daju poklone svaki put kad se vidimo.

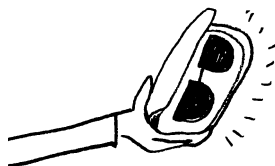
„Iskreno, to što ste **KOD KUĆE** je **NAJBOLJI** poklon, zar ne, Tome?”

„Ovaaaaaj, da... ali ja i dalje volim poklone” dodao sam, čisto da znaju kako se osećam.

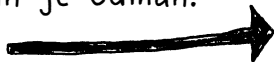
Mama me je **POGLEDALA**, ali se to **BRZO** promenilo kad je deda izvadio fensi

naočare za sunce iz Francuske za nju.

Stavila ih je odmah.

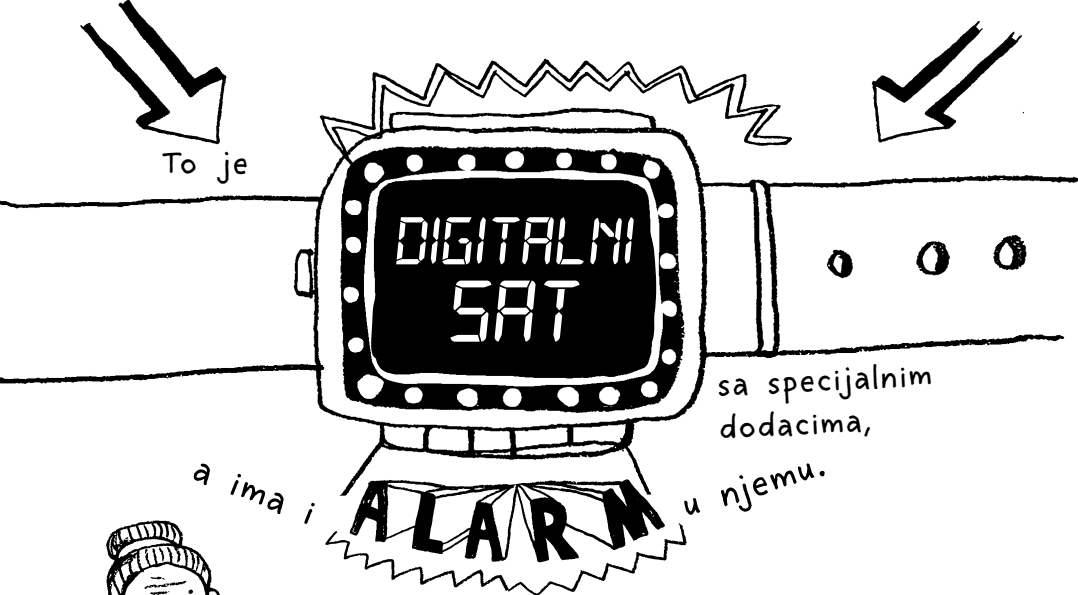
☺

(Toliko o tome da nema

više poklona.) A onda je baka Pet rekla: „Imamo još nešto za tebe, Tome - ništa **VĚLIKO.**”

Što je lepo iznenađenje.

To je

sa specijalnim
dodacima,

a ima i **ALARM** u njemu.

„Tako nikad više nećeš kasniti u školu ili
na probu benda!“, kaže baka Pet.

„JAO, DIVNO! Izgleda kao ŠPIJUNSKI
SAT iz FILMOVA! Šta kažeš, Tome?“

„SVIDA mi se! Hvala!“

ISPROBAO sam neke dugmiće na SATU.

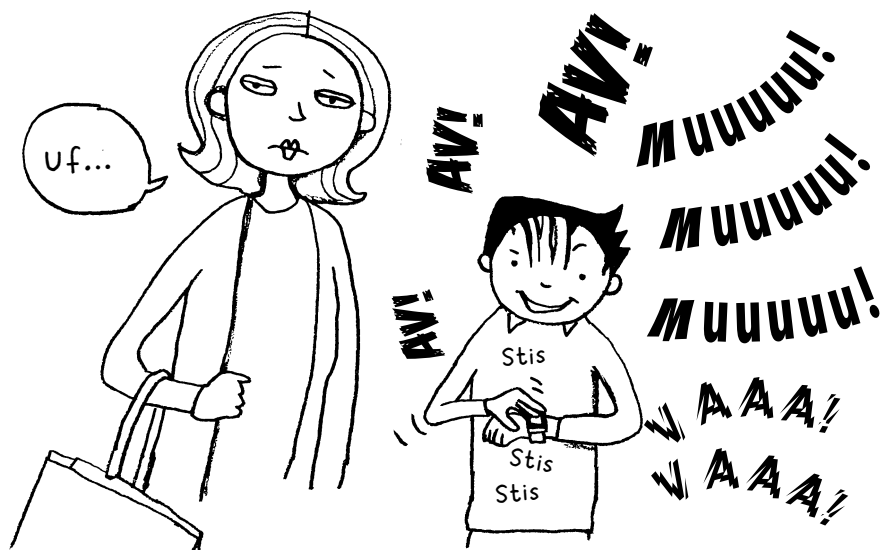
ZVUCI su bili GLASNIJI nego što sam očekivao.

Super su **ZABAVNI**.

Na putu do kuće sam otkrio GOMILU toga što sat može. Pokazao sam mami, koja nije izgledala tako **ODUŠEVljena** kao pre. Zvuk **LAVEŽA** je bio **VRLO** realan, kao i mukanje krave. **ZVONO ZA ALARM** je isto dobro. I veliki je izbor zvukova. Jedva **ČEKAM** da ga pokažem Dereku.

Kladim se da će **OBOŽAVATI** moj sat!

„Vaaaaauuuuuuuuuuu!“

(Derek obožava moj sat.)

Pokazujem mu šta sve može
na putu do škole narednog jutra.

Derek mi ODMAH
pokazuje jednu od onih
ŠPIJUNSKIH KNJIGA.

„VIDI, na KORICAMA
postoji isti sat kao tvoj!“

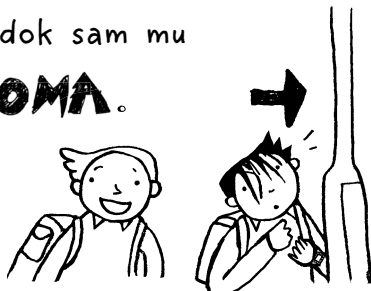
„O da...“, kažem, praveći se da je isti.

(Nije.)

Pozajmiću Derekove ŠPIJUNSKЕ knjige nakon što
ih on pročita jer izgledaju stvarno zanimljivo.
Zamalo da udarim u BANDERU dok sam mu
pokazivao zvučni efekat **GROMA**.

Derek se **SMEJE**.

„Moraš kod FRIZERA.“

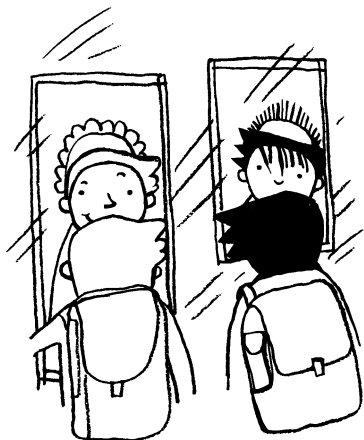

A onda mi pokaže PRAVI frizeraj pored kojeg smo prošli i kaže da treba da UDEM. ↓

„NEMA TEORIJE! Ovde moja baka Mejvis sređuje kosu“, kažem, ali onda smo primetili, pošto smo stali baš na PRAVO mesto, da možemo da vidimo NAŠE odraze u fotografijama raznih frizura.

„Da li ti se sviđa moja frizura?“, pita Derek, a izgleda URNEBESNO!

Tu je i fotografija koja me je podsetila na ono kad me je tata slučajno ošišao na KRATKO.

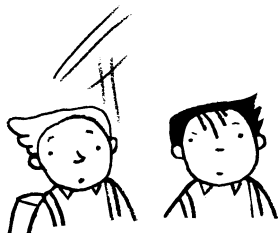
(Bilo je VEOMA kratko.)

„A pazi OVO! Ko bi se OVAKO sredio?“, kaže Derek zastavši ispred jedne FOTOGRAFIJE, gde smo se obojica zacenili od SMEHA.

Dok smo se zabavljali, bacio sam pogled na sat i shvatio da smo se ispred FRIZERAJKE zadržali duže nego što bi trebalo, a TADA je i neko pokucao u staklo izloga.

„Jesi li to ti?“, upita Derek.

„Ne, mislio sam da si TI.“

A onda je jedna gospođa otvorila vrata...

„Da li ste nešto hteli, dečaci, ili ste krenuli u školu?“

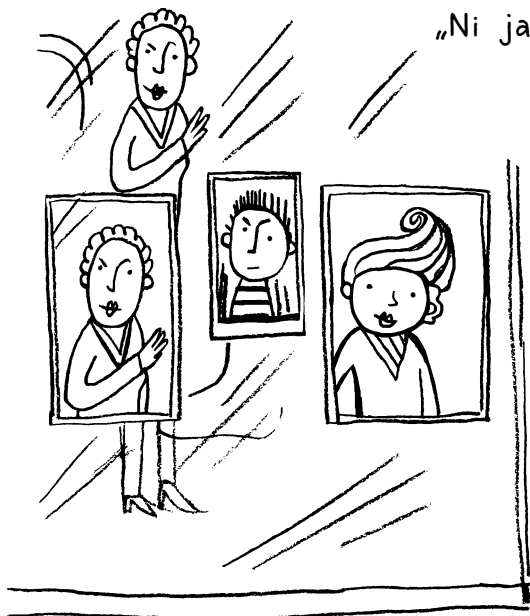
U školu, rekli smo obojica i pošli dalje.

„To je ona gospođa sa FOTOGRAFIJE“,
šapuće Derek.

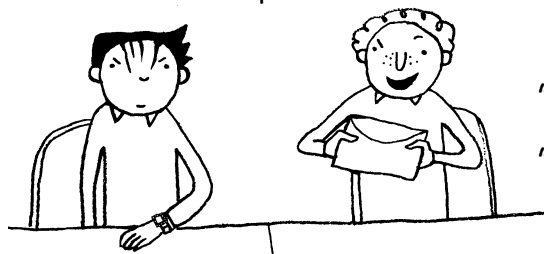
„Nikad se neću šišati TAMO!“, kažem.

„Ni ja“, dodaje Derek.

BIIP! BIIP! BIIP!

Oglasio se ALARM mog sata kad smo ušli u učionicu. Markus već sedi u klupi. Taman sam hteo da mu pokažem sat, kad on kaže:

„Jesi li pozvan?”

„Pozvan - gde?”,
pitam.

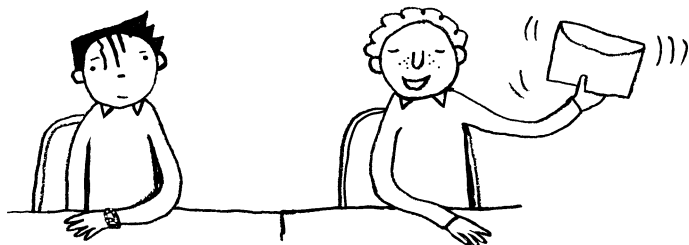
Ignoriše me i naslanja se unazad u svojoj stolici da bi pitao **EJMI**. „Dobila si i ti, zar ne?”

„Da, jesam.” **EJMI** nam pokazuje koverat.

(Ja nemam takav koverat.)

„Džuliji Morton je rođendan ovog vikenda i pravi AVANTURISTIČKU ŽURKU na jezeru. DOLAZIŠ I TI?”, pita me Markus.

„Nisam siguran“, odgovaram jer nisam dobio

pozivnicu... bar ne još.

„Sigurno si i ti pozvan“, kaže **EJMI**

da bi me odobrovoljila.

Markus i dalje maše kovertom naokolo kao da je ZASTAVA. „Ne bi želeo da PROPUSTIŠ ovakvu žurku“, smeje se.

„Da, zvuči **ZABAVNO**...“

Trudim se da budem raspoložen i da ne brinem što NISAM dobio *pozivnicu* za žurku.

„Hoćeš da pitam Džuliju gde je tvoja pozivnica?“, pita me **EJMI**.

„Ne, u redu je, ne brini“, odgovaram baš dok Gospodin Fulerman opominje Markusa da skloni koverat.

**To se odnosi na SVE vas.
MOLIM vas, SKLONITE ih.**

Kad je Gospodin Fulerman izgovorio „**SVE VAS**“, izgledalo je kao da je **CEO** razred
iza mene sklonio *pozivnice*.

Nebitno.

Ko bi inače hteo da ide na žurku?

☹️ (Ja bih.)

Zanimljivo predavanje iz **PRIRODNIH NAUKA**
mi je pomoglo da **NE** mislim **PREVIŠE** na proslavu.
Gospodin Fulerman je napravio odličan eksperiment
koji je imitirao

Svi smo se pomakli **UNAZAD** kad je počela

ERUPCIJA.

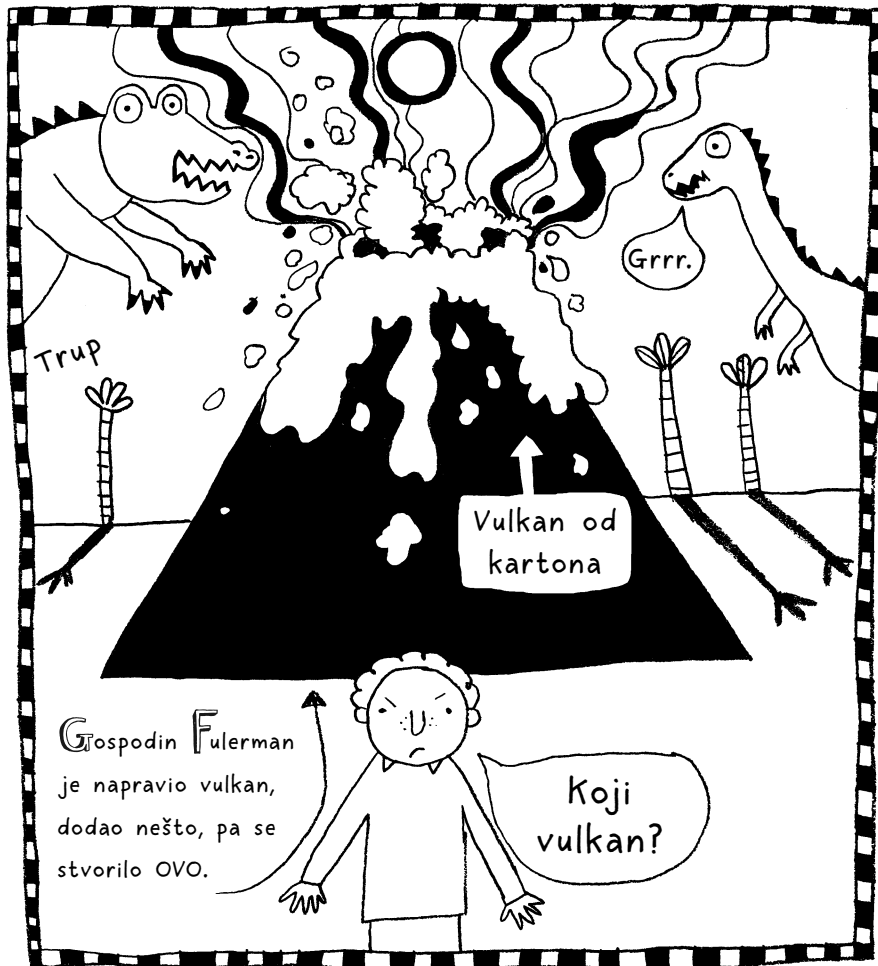

ZABAVNO* je bilo posmatrati eksperiment

- TEŽE je bilo opisati šta se dogodilo.

(Deo crteža je izmišljen.)

Bio sam zauzet naučnim crtežom kad se uključio
ALARM na mom satu (opet). Namestio sam

ga na **MUKANJE KRAVE**, što je
zbunilo Markusa. A?

Ni gospodin Fulerman nije mislio da je smešno
što ne mogu da ga isključim. Pravio sam se
da **MUKANJE** nema veze sa mnom, ali me je
spaslo pravo zvono za kraj časa. Zvrrr
Zvrrr

MUUUU!
MUUUUU!
MUUUUU!

Sat je dobro poslužio da ne mislim na
žurku, sve dok mi Markus nije postavio
još jedno PITANJE:

„A je l' Derek ide na
Džulijinu žurku?“

„Ne znam, Markuse. On nije
u našem odeljenju, pa verovatno NE“, kažem.

Onda sam pritisnuo zvuk laveža, zbog kojeg je
poskočio. AV! AV! AV!

Ali **PRVO** što me je Derek pitao kad smo se sreli, bilo je:

Derek misli da je možda zaboravila da ponese pozivnicu za mene.

„Eno je tamo - da odem i PITAM je za tebe? Jer ako ti ne ideš, neću ni ja“, kaže mi, što je lepo od njega. Ali Džulija je okružena drugaricama, pa SAD i nije dobar trenutak.

Ako **nisam** pozvan, ne bih da to SVI znaju. „Nema veze, nemoj. **OKEJ** sam“, kažem Dereku. (Nisam okej.)

Ostatak dana sam proveo pokušavajući da **NE** mislim na to (što nije bilo lako).

Ovog popodneva smo imali čas POEZIJE, pa smo pisali svoje HAIKU pesmice. One bi

trebalo da imaju tri stiha i budu vrlo smislene.

Dok sam pisao svoju pesmicu, Markus me je **OPET** pitao za žurku.

„Nisam još pozvan“, odgovaram kao da NISAM zabrinut. **EJMI** me čuje i kaže:

„Šta? Džulija te JOŠ nije pozvala?“

„U REDU je. STVARNO, nije mi bitno ako ne idem.“ Onda je **EJMI** pokazala na moju pesmicu i rekla: „Jeste, bitno ti je.“

Ja **NISAM** pozvan
Na tu zabavnu žurku
Da l' je to loše?
(LOŠE je)

Markus čita moju pesmicu **NAGLAS** i to **TUŽNIM** glasom.

„Razvedri se, Tome, možda će žurka biti **UŽASNA**.
Svi idemo na **JEZERO** gde ima **ČAMACA** i gde
je poligon za avanture, a onda ćemo **KLOPATI**,
uz igrice, poklone i biće **ZABAVNO**. Ništa ne propuštaš.
O, čekaj, zaboravio sam – neko će doneti
i pokazivati nam prave

ŽIVOTINJE.”

„ŽIVOTINJE? STVARNO?

Hvala što si mi rekao, Markuse. Sad mi je **MNOGO** bolje." Onda sam video

NJEGOVU pesmicu,
koja je bila drukčija
od moje.

Prepun
sebe

„Jesi li morao
to da napišeš?",

pitam Markusa.

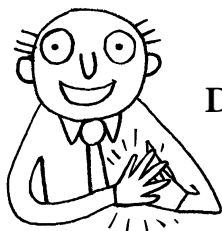
„Osećam se **LOŠE** jer si JEDINI koji
nije pozvan", odgovara mi, što je čudno jer uopšte
ne izgleda kao neko ko se oseća loše zbog mene.

SUNČANO jutro
Žurka, deca se smeju
ali fali JEDNO

Gospodin **F**ulerman hoće nešto da nam saopšti,
pa je ustao i **PLJESNUO** rukama da nam
skrene pažnju.

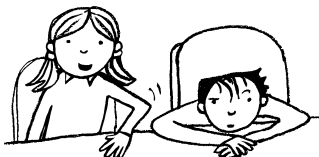
(I mi smo zapljeskali.)

„Znam koliko **VOLITE** testove iz engleskog,
pa ćemo uskoro imati jedan. Biće
DOSTA vremena da naučite sve što
treba. I ne zaboravite svoje priče.“

Pokazuje na **OGROMNO** BRDO papira
na svom **STOLU**, od čega sam iznervirano

UZDAHNUO.

Onda me je **EMMI** gurnula.
„Ne **GUNĐAJ** - imam dobre vesti. Džulija je našla
tvoju *pozivnicu* u torbi. Pobrинуće se da je dobiješ.“

EMMI je **SVE SREDILA** dok sam slušao
i gledao naduvenog Markusa.

TAKO sam **SREĆAN**. ☺

Hteo bih da ustanem i SLAVIM. (Ipak nisam.)

Mahnulo sam rukom u vazduh.

Okrenuo sam se i opazio Džuliju s mojom pozivnicom u njenoj ruci. Ali ona ju je samo DODALA...

BREĐU GALOVEJU! (O, neee...)

Uhvatio je moj koverat kao frizbi i umesto da ga pruži MENI,

on ga je **BACIO**

... u vazduh. Koverat je **PROLEEEETEEEOOO**

IZNAD
MOJE
GLAVE...

